

Trinajst osov zgorelo.

Požigalec zapalil hišo v
Newarku.

Vsa družina ponesrečila.

Najmanj 14 osov, večinoma žen-
ske in otroci, je 12. marca pri po-
gubonosnem požaru v Newarku, N.
J., našlo mučno smrt. Policija
trdi, da je požar zanetil zlobna
roka. Ogenj je nastal v trinad-
strepni stanovanjski hiši v sredini iz-
ključno italijanskega prebivalstva.

Bliskoma se je razširila po mestu
vest o grozoviti nesreči in vkljub
ranemu jutru nabrala se je v krat-
kem času pred gorečo hišo velika
množica ljudstva. Bili so radu-
vedneži, pa tudi mnogo tacihi osov,
ktere je prignala skrb za osodo nji-
hovihi, v hiši stanujočih prijateljev
in sorodnikov. Z velikansko hi-
trostjo se je razširil plamen in
predno so prebivalci hiše spoznali
strašno nevarnost, bila so jim vsa
pota k rešitvi zaprta. Koliko dru-
žin je v hiši stanovalo, se dosedaj
ni moglo dognati, še manj pa, ko-
liko osov je bilo isti čas v poslopju.
Ker so nekatere družine imeli tudi
več samcev na stanovanju, mislijo,
da je bilo kakih 50 osov v hiši, ko
so zapazili ogenj. Na stopnicah
je za švigal požrešen plamen in za-
piral izhod, ko so prve osebe v noč-
nih oblekah prihitele na mostovž.
Postrašeni ljudje so leteli nazaj v
svoja stanovanja in skozi okna kri-
čali na pomoč. Nastal je nepopisen
prizor. Moški in ženske so skakali
iz oken na cesto, med tem ko so
matere z deteti v naročju letale
pred plamenom od okna do okna
in se niso upale skočiti doli. V
plamenu je bila ogrnjena vsa hiša,
ko je prva brigadnica dospela na
pogorišče. Bilo je prepozno. Kri-
čanje človeških žrtve v hiši je po-
tihnulo. V plamenu so nesrečniki
našli grozovito, mučno smrt. Nji-
hova ožgana trupla so našli pozneje
v razvalinah. Pretresljivi prizori
so se javili na pogorišču. Otroci
so kričali po svojih materah, pla-
kaje so stale ženske in mošje pred
grobov svojega imetja, kteri je ob
jednem postal v grob njihovih naj-
bližnjih sorodnikov. Vsi člani v
drugem nadstropju stanujoče dru-
žine Castillo so zgoreli. Pri ska-
kanju raz okna se je več osov več ali
manj hudo poškodovale. Policija
je zaprla Vita Credanza, ker je na
sumu, da je zažgal hišo iz maščev-
vanja.

Razmotrivanje pod črto.

Pisec Free Lance.

V teku dveh stoletij se Špancem
ni posrečilo vse Filipinske otoke in
narode podjarmiti — neupameto
bi bilo, če bi kdo od nas tirjal to
dovršiti v teku par let. Podali smo
na pot imperijalizma in milita-
rizma — pa nič kaj ne moremo na-
prej. Zakaj ne? Zato, ker ljudstvo
amerikansko nima srca za take
stvari. Bolj in bolj je začel narod
sprevideti, da je to mešanje v ino-
zemske zadeve neamerikansko, ved-
no bolj nižji narod spoznava, da je
le pohlepnost kapitalistov provzo-
čila vojno zaradi Kube in Filipinov,
jasno pa tudi ljudstvo zdaj vidi, da
so amerikanski listi le zato navdu-
ševali svoje čitalce za vojno, ker
jih je vlada, oziroma ker so jih ka-
pitalisti podkupili.

Pri narodu, ki je vzrejen in po-
učen v načelih slobode, se javno
muenje ne more do celega zatreti.
Plemenite misli in zlata načela,
ktere so vtisnjen v ustavi Zjed.

Gostilničar se je zadušil v dimu.

Vjedno nadstropnem lesenem po-
slopju na Vogalu Lenox Ave. in
115. cesti v New Yorku je imel
Mathew Hansel gostilnico. Dne 12.
marca zvečer je nastal ogenj v ku-
hinji med kom ko je njegova žena
kubala večerjo. Hansel je hitel
svi ji ženi na pomoč, toda ista je že
bežala proti zadnjim vratom. Nato
je tekel nazaj za pivno omaro, da
bi rešil denar. V malo minutah so
bili gasilci na prostoru in našli
ženo nezvestno pri zadnjih vratih,
moža pa mrtvega za „baro“. Ženo
so prepeljali v bolnišnico in bode
okrevala. Hansel je bil 65 let
star.

V Barge Office prišli na sled
korupciji.

Posebni nadzornik Campbell in
priselniki komisar Rogers iz Phila-
delphije preiskujeta že 14 dni za-
tožbe podkupovanja uradnikov v
newyorški Barge Office. Preiskava
se je pričela z odslovljenjem Henry
Malhana. Zatožbo zastopa pris-
elniki komisar Fitchie. Malhanovo
odslovljenje se upira na za-
tožbo nekega moža, kteri pravi, da
je plačal uradnikom v Barge Office
\$25, da bi dovolili njegovemu očetu
pristop v Zjed. državo. Sedaj mi-
slijo, da so se godile velike nered-
nosti, in da so ljudje plačali mnogo
denarja za dopuščanje priseljencev,
kteri bi bili drugači nazaj poslali.
Pravijo, da sta dva moža v unifor-
mah v Barge Office pobirala take
denarje. Njihova imena se niso
znana, pravijo pa da sta moža v
boljših službah.

Sladkorna tovarna zopet dela.

American Sugar Refining Co. je
12. marca ob 6. uri zjutraj v svo-
jih tovarnah v Jersey City zopet
pričela delati. Od novega leta so
omejene tovarne 4 tedne mirovale.
Kakor pravijo, bode sedajno delo
trajalo samo teden dni. Vseh 1100
delavcev, tovarne je sedaj pri delu.
Povpraševanje po čistem sladkorju
se je minoli teden pomnožilo, ni pa
še tako veliko, da bi zamogli cenno
zvišati. Zato je sladkorna tovarna
v Brooklynu še vedno zaprta in
še nič znano, kdaj bodo pričeli zo-
pet delati. Tudi Mollenhauer in
National sladkorni tovarni sti še
vedno zaprti in istih pred 2. aprila
ne bodo zopet odprli.

8000 delavcev brez dela.

Manchester, N. Y., 12. mar-
ca. Vsed zmrzovanja reke so bili
tukajšnji tovarnarji primorani svoje
tovarne zapreti in 8000 delavcev je
radi tega brez dela. Zato se na vsi
moč trudijo prebiti led.

držav ameriških, so prešle v ljud-
stvo tako, da jih vse prekanjene sle-
parije raznih zarotnikov proti njej,
ne morejo uničiti.

Ko je svet čul, da je ustava ame-
riških Zjed. držav, daje vsakemu,
kdor je star 21 let, pravico se vseh
volitev udeleževati, ako plača kaj
ali nič davka, so državniki, diplo-
matje in drugi, kteri so si domišlje-
vali, da so v to vstvarjeni, da vlad-
dajo osodo ljudstev, majali z glava-
ni. „Brezpostavnost, rop, umor in
tatvina bode vladala in kmalu bode
vsega humbuga konec“, tako so
govorili.

Kaj pa se je zgodilo? V kratkem
času so se Zjed. države porzdigile
do vrhunca, ktereja je kako člove-
čanstvo doseglo.

Nikjer na svetu se človek nemore
tako čutiti človeka, kakor tu. Kar
človek čuti in misli, to lahko v be-
sedah in pisavi izrazi. Ni ga moža v
tej republiki tako visoko stoječega
ali bogatega, da bi ga javna sodba
ne mogla zadeti in uničiti. Nobena
huda stvar, levarna javni varnosti
in obdnemu blagostanju, se ne more

Carnegie odgovoril Fricku.

Je samo \$300.000 vplačal in
zahteva 15 mil. dolarjev.

Tovarne vredne samo 75 milijonov.

Pittsburg, 12. marca. Car-
negie Steel Co. je danes vložila svoj
odgovor na tožbo H. C. Fricka. V
isti pravi, da je Frick izumil načrt
za omejene družbenike, ktereja ho-
če sedaj še razširiti. Takozvano
„Iron Clad Agreement“ je sam
rabil proti neljubim družbeniki,
da bi iste izbacnil. Dalje je Frick
vplačal samo \$129.000 v delnicah
in 172.850 v gotovini, sedaj pa tirja
\$15.000.000. Dalje pravi odgovor,
da je Frick samovoljno uravi, ne
more prenašati nikakega ugovora
in osebna vprašanja meša med
trgovska vprašanja. Včasih ga
premaga nasilstvo ker se noče in
tudi ne more govoriti. On zahteva
neomejeno oblast in bi brez nje ne
našel zadoščenja. Tudi ni res, da bi
bile tovarne vredne \$350.000.000
ampak k večem \$75.610.104, ka-
kor je razvidno iz knjig. Carnegie
ne goji sovraštva proti Fricku, am-
pak isto izhaja le od slednjega.

„Zvišanje“ plače za aldermene.

Postavodajstvo je sprejelo za-
kon, vsled ktereja je mesto New
York poplačano, aldermanu Ro-
bert Muhi, kot članu Sinking Fund
komisije, izplačati \$2000 za nj-govo
službovanje. Kot alderman dobiva
poleg tega \$1000 na leto. Major
Van Wyck bode priredil v sredo
glavno zaslišanje glede zakona.
Senator Plunkitt je predložil drug
predlog, kteri namerava plače al-
dermenov od \$1000 zvišati na \$2000
Predlog bode najbrže sprejet.

Umor v gostilni.

Igralec na glasoviru Louis White
kteri je navadno igral v gostilnici
st. 149 Mulberry Str. v Newarku,
N. J., je bil te dni v omenjeni hiši
ustreljen. Pravijo, da ga je ustrelil
natakar Charles G. Bohnenberger.

Slednji je poplaval zvečer v gorenji
sobi z neko žensko, kmalu pa je
prišel doli in trdil, da ga je njegova
spremljevalka okradla. Radi tega
se je baje nekaj sporekel z Whitem,
kteri je stal pri točilni mizi. Nakrat
je natakar potegnil revolver, pomeril
na White in sprožil. Slednji se
je v glavo zadet zvrnil mrtov na
tla. Bohnenberger je bežal na
cesto, toda mimogredoč policaj je
slišal strel in prijel begunca.

tukaj tako vkoreniniti, da bi je ljud-
stvo ne moglo lahko izriniti.

Splošna volilna pravica in zajam-
čena slobodna beseda in pisava, so
čarobna sredstva, ktera vodijo ame-
riško ljudstvo po pravem potu na-
predka.

Ni vse tako kakor bi moglo biti
— še davno ne — pa bolje in bolje
je vedno. To se tiče pravega spozna-
vanja ljudstva v raznih vprašanjih,
zadevajobih državne odnošaje.

Čvrsto in mogočno pa se vedno
bolj pokazuje moč zjedinenih de-
lavcev. Pač smemo reči, da je to v
Ameriki najbolj močan faktor v ce-
lel državi. Ni še treba — in Bog
varuj — da bi se moč delavcev že
zdaj merila svojo moč z denarno
močjo. Prišel pa bode ta čas kmalu.
Takrat pa se ne bode prelivala kri,
ne bode se požigale palače, cerkve
in zavodi umetnih in vednosti. Po-
pota delavskih Unij, po potu izo-
braženosti bode delavski stan v
Zjed. državah dosegel kar mu gre:
pravični del sadu njegovega diana,
uma in znoja

Proletarijci zjedineni.

Navskrižje med socijalisti
Amerike odstranjeno.

Debs kandidat za predsedništvo.

Indianapolis, 9. marca.
Vai delegatje shoda socijal-demo-
kratov so bili danes zjutraj zelo
veseli, ko so zvedeli, da se je
Eugene B. Debs sedaj vendar dal
pregovoriti, da prevzame imenova-
nje za predsedništvo, in da je Job
Harriman pripravljen z odobran-
vanjem delegatov socijalistične
stranke nastopiti kot kandidat za
podpredsedništvo.

Trebalo je tehtnih uzrokov Debsa
prepričati, da kot vodja socijalistov
Amerike v tem kritičnem času pusti
v ozadju svoje osobne nazore in po-
dolgotrajno posvetovanje je
konečno obljubil sprejeti imeno-
vanje. Jednoglasi je potem shod
postavil na tiket imena Debs in
Harriman. Glede imena zjedinjene
stranke so sklenili, da se tudi za-
naprej imenuje socijaldemokratska
kakor se je imenovala v Evropi
tako začetkom. Seveda bode tudi
o tem odločilo glasovanje kakor o
vseh drugih predlogih.

Smrt vsled razstrelbe dinamita.

Hazleton, Pa., 12. marca.
Vsed razstrelbe večje množine di-
namita v tukajšnjem premogokopu
je bil Frank Ward usmrten. Več
druzihi osov je bilo hudo ranjenih.
Ljudje so zmrznjeni dinamit posku-
sali pri ognju otajati.

Premogarji pripravljeni na boj.

Altouna, Pa., 11. marca. Ker
se bode v teku tedna vršil tukaj
velik shod premogarjev, ustavilo
je delo že 4000 mož v zapadnem
delu naše pokrajine. To kaže po-
sestnikom, kaj bode sledilo, ako ne
odnehajo. Ljudje hočejo ostati na
štajku, dokler ne dovolijo meseca
decembra v Clearfieldu določene
plače. Kakih 2000 štajkarjev je
dobilo delo pri več velikih premo-
gokopih pri Clearfieldu in Jeffers-
sonu. Drugi so v Mayersdale in
Somerset countyju. Glavna pri-
tožba premogarjev v Jeffersonu je,
ker družba neče vpeljati in pla-
čati čekanhih vozov. Premogarji iz
Anite so v petek do 1 ure zjutraj ta-
borili v svoji dvorani. Potem je
korakalo kakih 250 mož v Horatio,
kjer so dospeli zjutraj in na delo
gredočim zaklikali: „Danes ne
budemo delali!“ V Punxfatawney
so pri velikem shodu sklenili splo-
šen štajk. Premogarji vsega okraja
so zelo nezadovoljni in treba je le
malega povoda, da se 50.000 ljudi
pridruži štajku. Posestniki pre-
mogokopov to tudi dobro vedo, in
kar nič bi se ne bilo čuditi, ako bi
dovolili zahtevano 20 odstotno po-
višanje plače, osmurni delavni dan
in morda tudi čekane vozove.

Tri žrtve Red Ash premogokopa
od Fire Creeku, W. Va., so pri-
peljali v Bellevue bolnišnico v New
York. Počutijo se že nekoliko bolje.
Ker niso prebivalci države, odvedli
jih bodo v državno bolnišnico v
Flatbush, L. I. Ako zopet okre-
vajo, poslali jih bodo v njihovo do-
movino v Clearbanku, W. Va.

50 trupel iz Red Ash premogokopa.
Thurmond, W. Va., 10. mar-
ca. Rešila dela v Red Ash pre-
mogokopu so bila danes posebno
težavna, toda vkljub temu so našli
15 trupel, med temi tri dečke.
Mislijo, da so to slednji, ktere so
našli. Tota zna skupno število
trupel, ktere so našli v premogo-
kopu, petdeset.

Požari.

O maha, Neb., 12. marca. Pax-
ton trgovsko poslopje je danes po-
gorelo. Škodo cenijo na \$150.000.
Med prizadetimi sti tyrdke „Omaha
Tent & Rubber Co.“ in trgovca z
glasoviri Schmoeller & Mueller.

Indianapolis, Ind., 12. marca.
V tukajšnjem „Star Departement
Store“, lastnina Effreyson & Wolf
je napravil požar \$80.000 škodo.

Clarksville, Tenn., 12. mar-
ca. Danes je uničil požar „court
house“ Montgomery countyja. Pro-
vzročeno škodo cenijo \$125.000.
Večji del arhiva so rešili.

Vedno lepse.

McKinleyevi vojaški hlapčoni v
Idaho.

Washington, 12. marca. L.
J. Simpkins, strojevodja iz Ward-
nerja, Idaho, je danes pred odbor-
rom za vojaške zadeve izpovedal
zelo senzacionalne reči, glede od
vojaških hlapčonov v Coeur d'Alene
pokrajini izvršenih grozovitosti pro-
ti takrat štajkujobimi rudarji. On
pravi, na nima pojma, kdo je raz-
dejal rudniške naprave, toda vkljub
temu so ga dne 3 maja zaprli štirje
zamorški vojaki. Simpkins je videl,
ko je vojak z svojo puško pobil na
tla Šveda, ker ni takoj obstal, ko
mu je zaklical. „Mislim, da si ga
dobro pobil“, rekel je seržant proti
vojaškemu hlapčonu, ko je ta z nogo
suval z več ran krvavečega Šveda.
Priča je pripovedoval dalje, da je
videl, ko sta dva vojaka McClellana
primorala, da je držal kvišku
roki, med tem ko sta mu preiskala
župe in oropala \$90. Priča je tudi
prisegel, da ga je vojak primoral se-
postaviti proti poslopju, da ga je
potem bodel z bodalom. Ob istem
času je zašlišal superintendent
Burke od Bunker Hill rudnika.
„Ako poveš, kdo je razdjal rud-
nid“, je rekel superintendent, „po-
tem Vas oprostim; ako ne poveš,
bodeš obešeni ali pa zaprti dvajset
let.“ Simpkins je rekel, da nič ne
vé, na kar so ga odpeljali nazaj v
Bull Pen. Pri nadaljnjem zaslišanju
je rekel priča, da so mu ponujali
\$1000, ako obdolži dva moža, Mike
Dowda, asessorja v Shoshone coun-
tyju, ali Dan Kildea, ali Filip Ken-
nedya, udeležnja pri razdejanju
rudnika. Rekli so mu, da hočejo
pred vsem Dowda obešiti, da bi ga
s poti spravili. Simpkinsa so me-
seca septembra iz Bull Pen odvedli
v okrajno ječo in dva meseca potem
oprostili. Pod zatožbo ga niso po-
stavili in tudi ne tožili. Odvetnika
mu niso hoteli dovoliti. Štiri ali
pet mož je v Bull Pen umrlo, je re-
kel Simpkins. Jeden teh, Mike De-
vine po imenu, je prosil pred smrtjo
duhovna, toda kapitan prosnje je
ni dovolil. Dan pred smrtjo tega
moža je hudo deževalo in postelj
umirajočega je bila popolnoma pre-
močena.

Velik požar v Bostonu.

Boston, Mass., 11. marca. V
velikem poslopju „Massachusetts
Maccaroni Co.“ je danes napravil
požar \$75.000 do \$150.000 škodo.
Gasilec R. J. McCarthy je pri ga-
šenju postal žrtve poklica. Štal je
visoko gori na do strehe segajoči
lestvi, ko se je udrla streha. Vrglo
ga je doli in bil na mestu mrtve.
McCarthy zapuščal vdovo in osim
otrok. Druzega gasilca je zadel
močan curek vode iz brizgalnice,
da je padel raz streho in se najbrže
smrtno poškodoval. Razun tega so
bili tudi štirje drugi gasilci več ali
manj hudo poškodovani. Požar so
zamogli še le po večurnem in na-
pornem delu pogasiti.

Zapuščina nadškofa.

Dubuque, Ia., 13. marca. Da-
nes so otvorili oporoko nadškofa
Hennessyja. Umrli nadškof zapu-
šča milijon dolarjev, pol milijona
je volil ređu „sester sv. Duha“, da-
lje večje svote za katoliško vseučil-
išče v Washingtonu in semenišče
v Dubuque. Brat in sestra pokoj-
nika pa dobita hišo, v ktereji stanu-
jeta in določene letne obresti.

Ustrelil očeta in sina.

Dallas, Tex., 11. marca. Hen-
ry Browning je včeraj večer ustrelil
A. W. Hensona in njegovega sina
Jožefa blizu Winsboro, Wood Co.
Med možema je že pred tremi leti
nastal prepir radi prodaja zem-
ljišča. Morilec se je sam izročil
oblastim. Isti trdi, da je ravnal v
samobrambi, in da sta ga Hensona
že dalj časa nameravala umoriti.

SEVEDA...

misliš vsako pivo je
dobro — Večinoma
je tudi . . .

TODA...

ako si kdaj pokusil

SUPERIOR STOCK

pivo, potem veš da je boljše
nego dobro. — Isto je NAJ-
BOLJŠE . . .

Bosch Brg. Co.

LAKE LINDEN. NICH.

PRODAJA SE POVSODI V
SODČEKIH IN STEKLE-
NICAH.

Entered as second class matter at the New York, N. Y. Post office October 2, 1893.

„GLAS NARODA“

List slovenskih delavcev v Ameriki. Izdajatelj in urednik: Published by F. SAKSER. 109 Greenwich St. New York City.

Na leto velja list za Ameriko \$3.—, za pol leta \$1.50, za Evropo za vse leto ... \$1.75, „ „ „ pol leta \$3.50, „ „ „ četrt leta 1.75. V Evropo pošiljamo list skupno dve številki

„Glas Naroda“ izhaja vsako sredo in soboto.

„GLAS NARODA“

(„VOICE OF THE PEOPLE“)

Will be issued every Wednesday and Saturday. Subscription yearly \$3.

Advertisements on agreement.

Za oglase do 10 vrstic se plača 30 centov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne natisnejo.

Denar naj se blagovoli poslati po Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

Dopisom in pošiljankam naredite naslovom:

„Glas Naroda“,

109 Greenwich St. New York City.

Militarizem na vodi in na kopnem.

Novi vojni predlog in proročun mornarice, ktera sta sedaj predložena senatu je najsigurnejši dokaz, da se Zjide. držav polastuje militarizem, kot neizogiben dodatek svetovnovlastne politike. Ni dolgo, kar je vojni tajnik Elihu Root izenačil ljudstvo z svojim predlogom za preustrojbe armade; sedaj pa pride tudi tajnik mornarice z svojimi proračunskimi zahtevami, ktere so v istem smislu kakor zahteve njegovega vojnega tovariša. Nadejati se nam je torej neizmerne vrste več in vedno več zahtev za vojnega požeruha. Videti pa ni, da bi te zadeve amerikansko ljudstvo posebno ginile. Nasprotno zelo verjetno je, da bodo vse vojne zahteve z glasnim „hurrah“ in odobravanjem množice dovolili.

V Nemčiji, ktera je vedno v središču vseh mogočih evropskih spletk, ktera torej lahko navede dovolj vzrokov za opravičevanje vojaškega oboroževanja — je bil vedno čuti močan ljudski glas, kteri se je nameravanim manevrom militarizma energično ustavljal in enkrat celo provzročil razpuščenje državnega zbora. In sedaj se na Nemškem proti novemu predlogu za mornarico izvanredno živahno agitira, da bodo v prvem slučaju se nadalje morali hudo rožljati z sabljo, ako bode vlada in njeni vojni prijatelji hotela izpeljati svojo voljo.

Toda tokraj oceana, kjer ne more biti govora o vojnih spletkah z drugimi narodi vsled takozvanih diplomatskih spletk, kakoršne onkraj še vedno igrajo navidezno vlogo, ako vladajoči kapitalistični razgled nikakor noče, tu ni opaziti ljudskega gibanja proti prodirajočemu militarizmu.

Celo v najhujših javnih govorih in napadih proti imperijalistični politiki vlade, se nahaja kmaj kak imenovanje vreden napad na militarizem. Temu se ni čuditi, ako pomislimo, da del ljudstva tako rad sanja o velikosti imperijalistične svetovne vlasti, se raduje nad večjim obsegom vojne igrače, akoravno tiči v njej nevarnost britke, krvave resnobe. Bolj, nego kdaj popreje, najde sedaj velika večina našega ljudstva — delavci niso izzeti — dopadajo — delavci na rožljanjem orožja.

Delavci si moramo zapomniti, da je militarizem sicer posebna prikazna na obzorju našega političnega

življenja, toda v tesni zvezi in deloma spojen s kapitalizmom. Nikakor pa ne smemo delavci niti za trenotek izpustiti spred oči, ako v naši ljudovladni prevlada militarizem, bodemo le mi morali nositi glavno breme ogromnih stroškov. Razun tega bi s pospeševanjem militarizma pomagali kapitalističnemu razredu kovati orožje, ktero bi se prav lahko obrnilo proti nam, kar se je pri gotovih prilikah tudi že zgodilo.

Iz naših novih kolonij.

Vstavi se gibljejo.

Manila, 9. marca. Generala Young in Hood sta prosila pomoči in poslali so jima bataljon 48. pešpolka v Appari. Drugi vojni oddelki bodo še sledili. Nedavno so pričeli vetaši več ur trajajoči napad na Appari, kteri so bili konečno odbiti. Mislijo, da so vstasi pognali generala Younga v general Hoodovo pokrajino. Ker general Young ni bil vstanu od svojega malega oddelka v vsakem osvojenem mestu pustiti posadko, pričeli so se domačini zopet gibati. General Bates se je povrnil nazaj v Manila, ko je v pokrajinah severne in južne Camarines pustil posadke. Ekspedicija je zgubila sedem mrtvih in deset ranjenih. Španski vjetniki poročajo, da so se Filipinci v malih krdelih razpršili v gorovju. Kakor oporočeni duhovniki iz Cacaes poročajo, so vstasi v mestu Calabangi umorili 68 Kitajcev. Dvanajst sto dobro oboroženih Filipincev so obkolili mesta Albay in Legaspi. Trikrat so naprdli 47. pešpolk v ponočnem času in istega neprenehoma nadlegovali. Polk je zgubil 8 mrtvih 20 ranjenih.

Sedem Amerikancev usmrtenih.

Manila, 11. marca. Tisoče dobro oboroženih vstašev se pri Antique, v pokrajini Panay, energično postavljajo v bran. To je edina pokrajina, ktero Amerikanci še niso podjarmili. Amerikanci so zgubili sedem mrtvih. Iz Ilo-Ilo so poslali Amerikancem pomoč. Pri Capizu se je podalo 150 puskami oboroženih Tagalov. Odvedli so jih v Luzon. Pri Appari so Filipinci zajeli šest Amerikancev in jih posekali.

Filipinci se še vedno gibljejo.

Manila, 12. marca. Iz Appari, pokrajini Cagayan se poroča, da je sotinja 16. pešpolka zapustila mesto. Ko so dospeli Amerikanci do obrežja reke nasproti mesta, napadli so jih Filipinci. Nastal je boj, v katerem je bilo ranjenih osem Amerikancev, med temi tudi poveljniški sotinje. Najbrže so domačini iz Cagayan doline bili udeleženi pri napadu. Poročilo tudi dostavlja, da Tagali nadlegujejo Amerikance, kjer le morajo.

Iz pristanov ob južnoiztočnem Luzonu je dospela kupčijska ladija in pripeljala na stotine Kitajcev in bežečih domačinov. Ko je ladija odjadrila od tam, videli so ljudje na krovu, da je bilo mesto Cubat v plamenu. Dalje so prd odhodom zvedeli, da so vstasi zajeli in obkolili amerikanskega častnika in 16 mož.

Dopisi.

La Salle, Ill., 1. marca.

Prosim Vas, gospod urednik, za vsprejem mojega dopisa, ker imamo slovenski delavci le en sam pravi delavski list v tej deželi, da se pogovorimo o naših razmerah, zato se tudi k njemu zatekam. Rojakom hočem tudi iz našega mesta nekoliko naznauti o premogarskih razmerah, ker smo že pri koncu našega leta, ktero se steče z dnem 31. marca in dne 1. aprila nastopimo novo pogodbo ali kontrakt; do 31. marca 1901 bomo dobivali 13 centov več od tone, nego dosedaj in razmere v rovin ostanejo kakor dosedaj in tako na naši tehnični. Pri naši Uniji se je pa nekoliko spremenilo in to za one, kteri bodo hoteli pristopiti k njej po prvem aprilu, plačati bodo

morali pristopnine \$50, dosedaj je pa le \$5 plačati, to je pa zato odredjeno, da ne bodo drugi v premogokopih delali, kakor samo navadni stari delavci. Ako bode pa kdo teh premogarjev, ki sedaj delajo v našej Uniji, hotel zunaj delo dobiti ob polnem času, ker v rovin delamo ta čas po tri ali štiri dni v tednu, ti bodo plačevali mesečnine le toliko, kakor ona znaša ob pristopu. Tukaj se zamoremo premogarji sedaj saj gibati, ker smo vsi pri Uniji in v njej vlada tudi lep red; bosi nemorejo kar meni nič tebi nič delavca odpustiti, seveda drugače, je, ako imajo tehtnih uzrokov. Zato pa tudi vsem rojakom po širnej Ameriki, kteri še niso pri Uniji, priporočam, da naj vsi, ki imajo le priliko, pristopijo k njej in postanejo naši bratje; ker le v Uniji je naša edina pomoč in zavetišče. Kako nam Unija dobro pride, vidimo pri štrajkih in koliko je to v korist delavcem, ako pa nismo delavci organizirani nam pa slaba prede. Bogate družbe imajo v več krajih premogokope in zato nič ne porajajo, ako nastane štrajk v kakem kraju, te lepo od drugod dobijo premog in tam bolje delajo, delavci v štrajku pa pustijo izstradati; kaj kaže tem družega, nego iti na delo za znižano plačo, in tako je družbam prav po volji in so z delavci delali, kakor so sami hoteli, ali pri nas je sedaj to minolo. Tukaj v državi Illinois je 38.000 premogarjev vseh skupaj, v Uniji jih je 33.000, 5000 jih pa še ni organiziranih. Unijski delavci delamo samo osem ur na dan, za jedno leto smo se pogodili in to od 1. aprila t. l. do 31. marca 1901. Vem, da mi bodo kak rojaki rekli: „E, to ni nič, Unija je samo za plačevati, plačati moramo delegate, da se sem in tja vozijo!“ ali ti naj pomislijo, da se ne samo za njih denarje, ampak za denarje nas vseh se vozijo; sami kot delavci vendar nemorejo čas gubiti, nič zaslužiti in še iz svojega žepa plačevati potne stroške, in ti ne delajo pri zborovanjih sami zase, temveč za nas v se. Dragi rojak, ki tako govoriš in misliš, jaz pa tebe vprašam: „Ako imaš na polju raznovrstne rastline, moraš sejati in polje obdelovati, snažiti in trebiti moraš ono divjo rastlino, ktero imenujemo plevel in ti preti zatreči tvoj pridelek, ali bodeš pustil, da ti plevel dela škodo, ali ga ne bodeš otrebil?“ Kako veseli bi morali biti delavci v Ameriki, ker imamo tako moč na razpolago, kakor so ravno Unije; vsakdo lahko s ponosom reče, da je unijski delavec, in uprav Unija se poteguje za naš zaslužek, znižani delalni dan in red po premogokopih in delalnicah; Unije pa ne spadajo k nobeni stranki. Nikakor si ne pustim oporekati, da si ne bi delavci sami po Unijah pomagali; v tej deželi so ravno te še zaslužek visoko obdržale in delavca obvarovale, da ni suženj v polnem pomenu besede. Prav dobro bi bilo, da bi se tudi delavci po tovarnah organizirali in napravili svojo Unijo, potem pa zahtevali osemurno delo. Ali temu se družbe hudo upirajo in groze; to pa vsakdo vé zakaj, potem se ne bi kopicili tako milijonev kratkem času, kakor si jih je nabrala Carnegieva družba. Ako bi bili delavci v tej deželi tako srečni, da bi imeli vsi jedno velikaneko Unijo po tovarnah, rudo in premogokopih in topilnicah, potem bi videli, kako moč ima proti nam kapitalizem. Jaz sem mnenja, da je Kristof Kolumb Ameriko našel za vse ljudi, ne pa samo za milijonarje. Zato k sklepu še enkrat srčno priporočam, da naj povsodi, kjerkoli jim kaže prilika: pristopijo k Uniji, v slogi in skupnem delovanju je moč in konečna zmaga pravičnega stvariti! Tebi „Glas Naroda“, pravemu delavskemu glasilu in zagovorniku pa želim obilo naročnikov in podpornikov.

Frank Prijatelj.

Rosslund, B. C., 1. marca.

Slavno uredništvo „Gl. Naroda“, prosim, da priobčite moj dopis v cenjenem nam listu. Odpotoval sem od tukaj še 200 milj bolj proti severu, ali zavoljo obilo snega in ker je ondotoj rudnik zastopal, sem prišel zopet nazaj v Rosslund; gotovo pa je, da v kratkem zopet odpotujem. Bil sem v več rudarskih mestih in si ogledal okolico; ta-

mošnji rudniki so bolj visoko v hribih; tam je bil osem mesecev trajajoč štrajk, ali poslednji mesec se vendar pogodili in v rudnikih bodo pričeli delati ob prvi priliko, ali to se bode zgodilo še le čez tri mesece, ali kadarekne skopni. Tam poslujejo v nekaterih rudnikih in delali so že preje, po rudarje so pa šli v Minnesoto, med njimi je tudi nekaj Slovencev. Takoj ob pogodbi so pa družbe ustavile vso pošiljatev delavcev, ker dobé tukaj dosti boljših sedaj, nego od tam pridejo. Pisal sem različno dopis v naš delavski list „Glas Naroda“ in sveril rojake pred agenti in kam ti prefriganci človeka speljejo, v kako siromastično in nesrečo. Iz Minnesote nas je odšlo 27 rojakov v British Columbio, agenta Stubler v Duluthu in Babnik v Evelethu sta nam rekla, da tam ni štrajka, vrjeli smo jim to zagotavljanje in šli jim tudi na prefrigano nastavljeni lim. Ko smo vožnje listke kupili za Sandon, so nam pa dali tikete do meje British Columbij; ko smo pa prišli na omenjeni kraj se je pa reklo: nazaj ali pa kam drugam. Nekteri smo šli v Washington in razne kraje, sam sem se pa podal v Idaho in od tam v Montano. Koder sem hodil, povsod je veliko ljudi brez dela; posebno pa tukaj v Butte jih je še največ, ker nas je veliko prišlo iz British Columbij in je tam štrajk. Sedaj v zimskem času ne dam nobenemu človeku sveta, da bi se „mufal“, Obema preje navedenima agentoma se pa lepo zahvalim, ker sta nas siromake tako speljala na led. Dragi rojaki, imejte lep zgleđ nad nami, kergami nismo imeli nad drugimi, ker vendar smo že tolikrat čitali svari la v „Glas Narodu“, kako nasvari pred zvijačnimi in pogoltnimi agenti; nismo to vrjeli in hudo se opekli in splačali. Nekaj časa ostane sedaj ukaj, ako bi le zamogel delo dobiti, ali bodem moral pa pri štiri v Minnesoto po denarje. Kakle pu pozdravljam vse rojake, „Glas Narodu“ pa želim obilo naročnikov in podpornikov, ker ta je res nam delavcem v poduk, ako bi se mi pojem ravnali, se nam ne bi bilo potreba sedaj kesati. Te zapeljive agente naj si pa vsakdo dobro zapomni in varuje.

J. Verant,

907 E. Broadway, Butte, Mont.

Vojna med Boerci in Anglijo.

Bloemfontein, 7. marca. Iz Petrusberga, kakih 45 milj zapadno od tod, je ravnokar dospela vest, da je oddelek boerskih ogleduhov v Koodoosrand pokrajini vzel Angležem 150 konj.

Pretoria, 8. marca. Po poslednjih poročilih iz Mafekinga, bombardirajo mesto neprestano in z veliko vetrnostjo.

Clements se pomika dalje.

London, 9. marca. Roberts poroča vojnemu uradu, da je dne 8. marca Clements zasedel Norvals Pont in sosedne griče. Ko dospeli ženijski oddelek in pionirji, bodo takoj pripravljati železniški most in njegova armada bode prekoračila reko. Gatacre je dne 7. marca zasedel Burghersdorp. Lojalni prebivalci so kazali veliko navdušenje. Ogleduhi poročajo, da je mnogo vstašev te okolice pripravljenih odložiti orožje. Norvals Pont je ob meji med Kap kolonije in Oranje državo, Burghersdorp je v Kap koloniji, toda tudi ne daleč od meje in ob železnici. Kakor kaže bodo Angleži od vseh strani udri v Oranje državo.

Novo vojno posojilo bode znašalo 30.000.00 funtov šterlingov. Bondi se bodo z 24 odstotki obrestoval in isti 5. maja 1900 zopet rešili.

Johannesburg bode razdžali.

Lourenzo Marquese z 9. marca. Vse je pripravljeno za razdžanje mesta Johannesburga kakor tudi zlatih rudnikov, da ne bodo prišli v roke Angležem. Pod vsem mestom so položene veliko množine dinamita, ktere so zvezane z električno žico in samo mali pritisk na gumb zadostuje Johannesburgu premeniti v razvaline.

Buller se pomika dalje.

London, 10. marca. General Buller se zopet pomika dalje in nadejati se je večjega boja blizu Glencoa v Natalu. Iz boerskega tabora pri Biggarsbergu se poroča, da se 12.000 mož močna britiška armada pomika proti Boercem. Slednji so 8. marca pri Washbanku zadeli na oddelek britiških ogleduhov. Pri Biggarsbergu je 15 tisoč dobro utrjenih Boercev pod poveljstvom generala Botha.

Povsodi sovražniki.

London, 11. marca. Vojni položaj v južni Afriki je potisnjen v drugo vrsto; poslužili se bodo vseh pomožnih virov države, da preprečijo večjo in bližnjo nevarnost. Drugače se izvanredno oboroževanje vlade ne dá tolmačiti. Povod temu je dala Francoska, kcr je poskušala sultana pregovoriti, da ponovi egiptovsko vprašanje. Sedaj je pa došlo še poročilo, da je francoska poslala vojaštvo v Algier, Madagaskar in Tonkin. Iz Havre so ravnokar odrinile tri prevozne ladje s peštvom in konjico proti Suez kanalu, to je najbrže na Madagaskar. Vse kaže nato, da je vojna stranka na Francoskem zmaga. Isto brzda samo še svetovna razstava, da takoj ne prične vojsko z Anglijo.

Kar se tiče vojnega položaja v južni Afriki je še vedno pri starem. Angleži se hudejejo radi nektravega boja pri Poplar Grove, kjer so mislili uničiti Boerce, toda slednji so se umaknili pred veliko močnejšim sovražnikom. V pokrajinah Kennarat in Quinquinald West, Camarou in Viktorija West se vstaja nezadovoljnih Holandcev vedno bolj širi. Po slednjih uradnih izkazih znašajo skupne zgube Angležev v južni afrikanski vojski 14.636 mrtvih, ranjenih in vjetih.

Roberts se mora bojevati.

London, 12. marca. Včeraj se je iz bojišča poročalo, da je general Roberts pri Dreifonteinu, 35 milj od Bloemfonteina zadel ob Boerce. Kakor se je „Morning Post“ poročalo, je trajal boj ves dan na 12 milj dolgi črti. Boerci so se umikali toda potem zopet zasedali svoje prejšnje prostore in s tem izbornu zakrivali svoje načrte. Topove so še pravočasno spravili na varne kraje, drugače bi jim jih bili Angleži vzeli. Iz poročila je razvidno, da so se Boerci pri Dreifonteinu veliko bolj energično upirali, nego pri Poplars Grove. Zgube še niso znane, toda gotovo so velike na obe strani. General Tucker je zasedel Petrusberg, brez upora, akoravno so se nadejali tam hude bitke. Tudi na drugih krajih so se umaknili Boerci iz svoje pozicije, ktero so dan popreje tako trdovratno branili.

„Aasvogel Kop, 12. marca. Med našim večerajšim pomikanjem nismo nikjer zadeli ob upor sovražnika. Naše zgube se mi niso še

Kretanje parnikov.

V New York dospeli:

„Palatia“, 10. marca iz Hamburga z 1443 potniki.
„St. Paul“, 10. marca iz Southampton z 662 potniki.
„Etruria“, 10. marca iz Liverpoola.
„L'Aquitaine“, 10. marca iz Havre.
„First Bismarck“, 10. marca iz Genove z 1042 potniki.
„Staatsendam“, 10. marca iz Rotterdam z 435 potniki.
„Kensington“, 12. marca iz Antwerpen z 768 potniki.

Dospeti imajo:

„H. H. Meier“, iz Bremena.
„Lahn“, iz Bremena.
„Patricia“, iz Hamburga.
„Pisa“, iz Hamburga.
„Campania“, iz Liverpoola.
„La Gascogne“, iz Havre.

Odpljuli so:

„Kaiser Wilhelm der Grosse“, 13. marca v Bremen.
„St. Paul“, 14. marca v Southampton.
„Westerland“, 14. marca v Antwerpen.

Odpljuli bodo:

„First Bismarck“, 15. marca v Hamburg.
„L'Aquitaine“, 15. marca v Havre.
„Bremen“, 15. marca v Bremen.
„Etruria“, 17. marca v Liverpool.
„Staatsendam“, 17. marca v Rotterdam.
„Palatia“, 17. marca iz Hamburga.
„Lahn“, 19. marca v Bremen.
„Kensington“, 14. marca v Antwerpen.

Parniki listki so dobili po izvirnih cenah pri F. K. SAKSER & CO., 109 Greenwich St., New York.

Listek.

Zgubljeni sin.

(Pripovedka iz dunajskega življenja.)

(Dalje.)

Med tem je Lina napravila večerjo, pripravila mizo v sobi, ktero je svetlo razsvetljevala viseča svetilnica.

Kakor že večkrat preje, so tudi danes povabili k večerji malo delavko. Tona se je seš zahvalo udeležila večerje. Oče in mati Svoboda sta rada videla v družbi to mlado, zmerno deklico. Njeno pohlevno bitje, nje tihi, gospodarski razum, nje strogo pravno življenje se je posebej dopadlo obema starima, posebno pa je mati gojila tajno željo, da bi njen Karol vzel to ljubo deklo za ženo. Seveda je bilo za žentev še dovolj časa, ker ni bil še vojaštine prost; v poslednjih letih so na Dunaju pri vojaških naborih nabrali toliko čvrstih mladeničev za službovanje, da so bile komisije zelo zbirne in tako tudi Karola na dveh naborih odvrli. Počakati je imel še tretji nabor, da vidi, ako ga bodo potrdili k dunajskemu polku Deutschemeister, in potem bi odšel na službovanje v Dalmacijo, ali ga uvrste za osem tednov med domobrance. Potem bi se le zamogel misliti na ženitev, oziroma prositi politično gosposko za dovoljenje ženitve.

Tona Keller se je toraj starišem dozdevala prava žena za njih Karola. Radi so videli dobri stariši, da se je Karolu mlada deklica, ktere značaj je poznal in spoštoval, vidno dopadla, in zato celo pospeševali, da sta se večkrat sešla v družinskem krogu.

Na obrazih starih je bilo čitati veselje, ktero jim je napravljala navzočnost Tona v družinskem krogu. Kako ljubko, razumno in veselo je kramljala v družbi! Kako pazljiva je bila proti očetu in materi Svoboda! Je-li znala brati njih misli, ko je celo njih najmanjšje želje uganola in vedno to storila ali govorila. „Za božjo voljo voda bodem rila!“ je hkrati zaklicala Lina, spominši se, da ima še posodo pomiti. Brzo je pospravljala mizo in ni dopustila, da bi jej Tona pri tem pomagala.

„Ne, ne, le ostanite Tonika“, jej je ugovarjala. „Saj vidite, da Vas imajo oče in mati tako radi poleg sebe. — Kako pa bi bilo Karol“, obrnila se je proti bratu, kteri je slastno pušil smodko in tako mirno sedel, kakor bi se prav dobro počutil, „ako bi citre na mizo položil in malo igral? Gospice Tonika, Vi pa tako lepo poje, ali se ne bi pustili spremljati? Zunaj Vas bodem poslušala.“

Nato je z skledo in krožniki v obeh rokah nesoča ostavila sobo in onim pustila dogovoriti se o predlogu.

Predlog je bil sprejet. Kmalu so se oglašile strune citer in Karol je igral vesele dunajске pesmi, potem se je pa Tonika oglašila z njenim mehkim, nežnim glasom in je stare spominjala na ona srečna mlada leta, ko sta sama v sredi in ljubezni tavlala. Kje so ona rajska mladostna leta?

Nehoté sta se sivolasa stara dotaknila z rokami. Sedaj sta tukaj sedela roko v roko in pazljivo poslušala vesele pesmice.

To je bila poslednja, srečna ura, ktera je bila starima odločena, ne-srečna je že prežala zunaj pred vrati.

Policijska patrulja, ktera je patrulirala po njih okraju, je tudi dospela do samotnega stavbišča in čula obupajoče klice na pomoč, šla je za glasom in našla Ertla. Ni se sicer ganol, toda policijski so kmalu spoznali, da se ni mrtve, nezavesten je bil valed oslabenja zgubljene krvi. Jeden policajev je ostal pri njem, drugi pa je hitel v stražnico, četrt ure kasneje so Ertla položili raz no-silnice na postelj in policijski zdravnik ga je preiskal. Ta je našel rano sicer težko, toda ne absolutno smrtno, ktero je prizadela z vso močjo močna roka z nožem; zdravnik je nezavestnemu napravil umetno ob-vezo.

Čez nekaj ur se je Ertl začasno zavedel, med tem ga je pa mučila huda mrzlica valed rane; komisar

je poskušal ga zaščitati. Ranjeni je bil ravno toliko pri moči in razumu, da je zamogel imenovati storilca, potem pa zopet omedlel in bledel valed bolečin.

Med tem, ko je zdravnik odredil prenos Ertla v bližnjo bolnišnico, je uradujoči policijski uradnik po spisanem zapisniku izgotovil zapor-no povelje za Karol Svobodo, in policaj se je podal po njega. Sedaj je stal pred vrati, želel vstopiti v stanovanje, raz ktero je prihajalo petje in godba.

V sobi niso slišali, da je zunaj — ob deseti uri — nekdo na vrata trkal.

Lina je brzo odprla duri, a v istem trenutku se začudena nazaj umaknila, ko je zagledala uniformiranega moža pred seboj. Držal je uradni spis v roki in vprašal: „Ali ne stanuje tukaj gotov Karol Svoboda?“

Obledela v obraz je potrdila: „Moj brat je to.“

„Je-li doma?“ je zopet vprašal. „Kaj pa hočete?“ je vprašala zelo prestrašena. Bila si je svesta, da ni nič protipostavnega prouzročil, najbrže ga je policaj prišel povabiti za pričo, ali kako drugo iz-poved. Vendar se jej je zelo krčilo srce valed strahu in zelo s težavo vprašala: „Ali je za pričo povabljen?“

Policaj je nemo zanimal in z resnim obrazom hotel iti mimo nje v sobo, iz ktere je dohajalo petje in brenkanje citer.

Nje roka ga je trdno zadrževala.

Policaj je gledal v smrtno blede prestrašeni dekliški obraz temnimi očmi, kteri so tako bolestno lepo in uemo-proseče v njega zrl, da se je utrjeni mož čutil ginjenega in zato prekoračil svoj pouk.

„Zal, gospica, da ga moram pri-jeti in v zapor odpeljati“, rekel je tiho, z sočutnim pogledom.

Pretresujoči krik, kteri se je raz-legal po vsaj hiši, je prestrašil družino v sobi.

Karol je bil prvi pri vratih.

Kakor bi ga kdo hudo udaril, opotekel se je korak nazaj, ko je tik pred vrati zagledal policaja. Videl je le njega in nič drugega, in ven-dar se mu je dozdevalo, kakor bi videl svojo sestro pastjo in čul za-molkel padec.

Pokril je svoj obraz z obema ro-kama in trenotek stal nepremak-ljiv, potem po nagonu, v obupanem strahu skočil proti oknu. Hotel ga je brzo odpreti in doli skočiti — v gotovo smrt.

Ravno tako hitro ga je policaj — valed mnogoletne skušnje na kaj enacega pripravljen — od zadaj pri-jel za obe roki in ko ga je čvrsto držal, je glasno rekel: „Karol Svoboda, v imenu postave ste sedaj moj jetnik!“

(Dalje prihoduje.)

Zvito vprašanje. Zagovor-nik (zatoženec): „Kaj menite, ali nisem za Vas tako govoril, kakor bi bili moj lastni sin?“ — Zatoženec: „Ali je on tudi tak lo-pov, gospod doktor?“

□ Sam uzrok. „S poslednji-mi smodkami, ktere sem od Vas kupil, sem bil hudo zapeljan! Na vrhu so bile še dobre smodke — toda tem bolj ko sem prišel globoko, slabeje so bile!“ — Prodajalec: „Pri tem ste Vi sami uzrok! Vi ste zaboj na nasprotni strani odprli!“

Fini pes. „O, vidite, Vaš pes mi nebe prinesti zamaška.“ — Ba-hač: „Moj Karo ne prinese drugač-nega zamaška, nego od šampanjca!“

Puštica. Nevesta (zelo velika in grda svojej družici ponosno): „No, draga prijateljica, sedaj bodeš tudi ti kmalu dobila tacega moža kakoršnega imam jaz.“ — Družica: „Oh ne, tacega moža že ne dobim.“ — Nevesta: „Zakaj ne?“ — Dru-žica: „Ker nisem dovolj bogata, da bi si kupila tako dragega moža.“

Do visoke službe in pridevka se je že marsikdo priplazil po trebuhu.

Predržno. Sodnik: „Kako se pišete?“ — Lopov: „Kolikrat naj se še Vam predstavim, gospod sod-nik?“

V srečni hiši ljubijo godbo.

„Veliko boljše nego smo se nadejali“, tako pravijo. To ni igrača. Tehta s zabojem vred 16 funtov. Lepa godbena skrinjica velja samo \$6 00. Isto Vam pošljemo po sprejemu \$3 00 po ekspressu. Agentje zaslužijo denar, ker se lahko prodajo. Pošljite 2 ct znamko za cenik itd. Standard Mfg. Co., 45 Vesuv St., New York, P. O. Box 2853. Dept. Gl. N.

Glavir za \$500 ali orglje za \$250 si le malokdo od nas more omisliti, še manj pa igrati nanj. Domačo godbeno skrinjico pa, ktera nadomestuje oboje, si lahko omisli vsakdo. Z njo zamore vsakdo pravilno igrati razne komae. Godba je urejena na valjčkih z jeklenimi iglami — ne papir, nič kar bi se izrabilo. Ima lepe glasne glasove kakor orglje. Igra vse znane napeve in razveseljuje stare, bolne in otožne. Zaba-va družine z najboljšimi valčki, pol-kami, četvorkami itd. Daje godbo petja najnovejših priljubljenih pesem. Popolno razveseljevanje in zabava za otroke. Z njo lahko igraš nad 1000 komadov, ktere si iz-beres. Popolno, čudežno glasbeno orodje. Na tisoče spričeval od zadovoljnih kupcev

Francoška parobrodna družba Compagnie Générale Transatlantique.

Direktna črta do HAVRE - PARIS ŠVICO - INNSBRUK (Avstria).

Parniki odplujejo od sedaj naprej vedno ob četrtkih ob 10 uri dopoldne.

Parniki odplujejo iz pristanišča št. 42 North River, ob Morton Street:

L' Aquitaine	15. marca 1900.
La Gascogne	22. „ 1900.
La Touraine	29. „ 1900.
La Bretagne	5. aprila 1900.
L' Aquitaine	12. „ 1900.
La Gascogne	19. „ 1900.

Izvrstno bodo postreženi pot-niki v hotelu du Trocadero ob obi-sku pariške razstave.

Glavna agencija za Zjed. držav-in Canada: 32 BROADWAY, NEW YORK

GRAHEK in SUNICH, CALUMET, - - - Michigan,

priporočata rojakom svojo

grocerijo.

v ktere prodajata vedno vse sveže blago po najnižjih cenah.

Tudi pošiljata denarje v staro domovino in rojakom preskrbita potne listke.

V obilen obisk se priporočata

J. GRAHEK in M. SUNICH, CALUMET, Mich.

Slovenec in Hrvatom uazna-ujam, da sem odprl

Miners Exchange Saloon,

700 E. Cooper Av., Aspen, Colo.

V njem točim izvrstno pivo Denver Milwaukee, od te pivarne sem tadi agent, dalje vsakovrstne žgane pijače, fine smodke, dobiti so dobra jedila in pre-očišče.

V obilen obisk se priporočam

(1. il.) MAT. MAUTZ, lastnik.

Naznanilo.

NATHAN RUTTENBERG

naznanjam SLOVENEC in HRVATOM, da v moji

trgovini

na vogalu Oak in 5. ceste v Calumetu (nasproti VERTIN BROS.)

dobite vse dobro blago po nizki cen. — Dobiti so možke obleke in vse kar človek rabi, od najfinije prazniške obleke do najcenejih rudarskih oblek.

Vljudna postrežba se Vam zagotavlja po mojem klerku LUDVIK BACHORJU.

V najobilnejši obisk se Vam priporočam

Nathan Ruttenberg, Star Clothing House CALUMET, MICHIGAN.

JOHN GOLOB,

izdelovalec

umetnih orgelj

se priporočam za izdelovanje in popravilo KRANJSKIH HARMONIK. Cena najcenejšim 3 glas-nim od \$25 naprej in treba dati \$5 „are“. Boljše vrste od \$45 do \$100. Pri naročilih od \$50 do \$100 je treba dati polovico na račun. Glasovi so iz jekla, trpežni za vse življenje. Delo garantirano in prva poprava brezplačno.

JOHN GOLOB, 203 Bridge Street, JOLIET, Illinois.

Spričevala:

Silvester Strametz, ravnatelj mestne godbe (Citizen Consolidated Band) potrjuje, da harmonike izdelane po John Golobu imajo čiste, pravilne glasove in se zamorejo upo-rabiti pri vsakej godbi na žice, trobente ali piščali.

FRANC ČUDEN,

trgovina z urami, srebrnino in zlatenino

LIUBLJANA Glavni trg (naspr. rotovža) LIUBLJANA

Priporočam rojakom svojo povsodi znano, bogato zalogo vsakovrstnih švicarskih stenskih in žepnih ur, verižic, uhanov in drugih zlatih in srebrnih predme-tov po najnižjih cenah.

Pri naročilih naj se denar naprej pošlje in eden gold. več za poštnino.

Ceniki pošiljajo se zastoj poštne prosto.

KNAUTH, NACHOD & KUEHNE

No. 11 William Street.

Prodaja in pošilja na vse dele sveta denarne nakaznice, menjice, in dolžna pisma.

Izposluje in izterjuje zapuščine in dolgeve.

Kares in Stooki

Bremen Bahnhofgasse št. 29 Bremen.

jedina slovanska trdka, ktera potnike iz

Bremena v Ameriko

samo z brzimi in poštними parniki po zmernih cenah odpremljuje.

Vožnja čez morje traja samo 5 do 6 dni.

Slovenec in Hrvatje ne opuščajte pri Vašem potovanju v Evropo se oglašiti dospelvi v Bremen v naši pisarni, kjer si denar najbolje zme-njati zamorete, ter bode te na najboljši način v domovino odpravljati. Ako bi Vaši sorodniki ali znanci radi k Vam v Ameriko potovali, tedaj jim pišite, da naj se samo na nas obrnejo; pri nas bodo dobro poučeni, kaj ameriška postava zahteva, da ne bodejo vrnjeni in s tem denar zastoj zavozili.

Oglasila in vprašanja odgovarjajo se v vseh jezikih takoj, točno in vestno.

KAREŠ in STOCKI, BREMEN, BAHNHOF GASSE 29.

JACOB STONICH

89 E. Madison St., Chicago, Ill.

Slika predstavlja uro za dame z dvojnimi pokrovom (Boss Case) in so najboljši pokrovi se zlatom pre-gegnati (Goldfield) in jamčim za-nje 20 let; kolesovje je Elgin ali Waltham ter velja samo

\$15.

Dame, ktere želé uro kupiti se jim sedaj ponuja lepa priložnost, Ta cena je le za nekaj časa.

Na zahtevanje pošljem cenike poštne prosto. Dobra postrežba in jamstvo za blago, je moje geslo.

Za obilo naročb se priporočam z vsem spoštovanjem

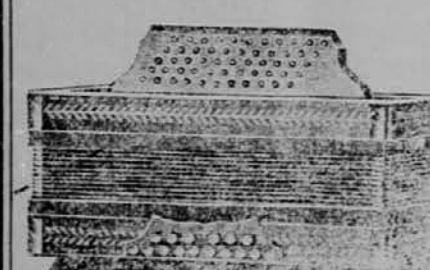
Jacob Stonich,

89 EAST MADISON STREET, CHICAGO, ILL.

JOHN VENZEL

izdelovalec

KRANJSKIH IN NEMŠKIH HARMONIK

se priporočam rojakom za izde-lo-vanje in popravilo. Cene so pri-merne nizke, delo dobro in trpež-no. Najnižja cena trovrstnih har-monik je \$18 do \$35 in naprej. Izvršnem tudi na 6 in 8 glasov. Razpošiljam jih s pravico, da si jih lahko vsak ogleda na Express Office. Glede natančnejih poja-nil se je pisмено obrniti na:

John Venzel,

30 KING ST., CLEVELAND, OHIO.

Vina na prodaj.

Dobra rudeča in črna vina po 40 do 55 centov galona s posodo vred. Dobra bela vina po 55 do 65 centov galona s posodo vred. Z naročilom naj vsakdo pošlje tudi novce ali Money Order. NIK. RADOVICH, 702 Vermont Street., San Francisco, Cal.

Na prodaj iz prosteroke

POSESTVO in HIŠA št. 34 v Cerkljah, okraja Krško na Dolenjskem, poleg hiše je vrt z lepim sadnim drevjem. Posedstvo je pri veliki cesti in pri tem tri velike njive tu ti v lepem kraju. To posedstvo za to prodam, ker ne nameravam iti več v stari kraj in imam vso družino tukaj. Cena in pogoji se zvedó pri: John Stanko, 1706 St. Clair St., Cleveland, O. (1. ap.)

Mestna hranilnica v Novem Mestu

obrestuje vloge od prvega prihodnjega meseca,

po 4%

ter sama plačuje rentni davek.

Dolenjecem se pri tej hranilnici ponuja lepa prilika šte-denja. Vsakdo dobi hranilno knjižico.

Denarje lahko vsakdo pošlje po kakaj banki; g. FRANK SAKSER & CO. („Glas Naroda“) posreduje tudi za Slovence.